

İŞ- AŞ OLMADAN AŞK OLURSA...

Gençlik, hislerin baskın geldiği, duyguların isyan ettiği, aklın devre dışı kaldığı bir dönemdir. Ülkemizde ve dünyada en çok yanlış yapma ve suç işleme 14 ile 21 yaş arasındadır. Onun için gençlerin bu yaş aralığına dilimizde “ DELİKANLI “ tabiri kullanılır. Bu dönemde gençler akıl almaz kararlar alır; akıl, mantık dışı durumlara girebilirler. Bu yaşlarda tadacağı bir parmak balı, ileriki yaşlarda batmanlarca tadacağı bala tercih ederler. Sonunda yaptıklarının yanlışlığını anlarlar ama bu yanlışlığın pişmanlığını da ömür boyu çekerler. ama artık çok geçtir. Bir defa ok yaydan çıkmış, öfkeyle, gençlik hissiyle verilen kararın acıları yaşanmaya başlanmıştır.

İşte böyle hatalardan biri de çok sevdiğim hanım hanımcık bir kız öğrencim (U.) tarafından üniversitede okurken yaşandı.

(U.) öğrencilik yıllarında samimi kız arkadaşlarının tesirinde kalarak birlikte flört olarak yaşadığı gençle dört yıl sonra evlenmeye karar verir. Anne babası ayrı olan bu genç delikanlı, babasını bir kadınla beraber (U.)’yu istemeye gönderir; fakat (U) ’nun babası cahildir ama irfan sahibidir. Çeşitli sebeplerden dolayı razı olmaz ve kızı (U) ya diretir: “Hayır!” der, kızını vermez. Sonunu öğrencim (U.)’dan dinleyelim.

“Sayın Hoca’m,

Bu mektubumu, benim oturduğum sıralarda oturan arkadaşlarıma oku ki onlar da benim durumuma düşmesinler. Özellikle sizin nasihatlerinizi, kafalarının bir kenarına not etsinler. Sizi dinleyip de o güzel sözlerinize uymayan ablalarının ne duruma düştüklerini duysunlar da onlar benim çektiğim sıkıntıları çekmesinler, diye yazıyorum.

Evet, Sayın Hocam, sevdiğim delikanlının annesinden ayrı yaşayan babası, bir kadınla beni babamdan istediler. Cahil-cühela diye küçümsediğim babam, beni sevdiğim delikanlıya vermedi. O zaman saydığı gerekçeleri çok gerçekçi idi; ama ah kafam, ah!...

O günden sonra kendi aileme düşman oldum. Benim arzu ettiğim gençle evlenmeme niçin izin vermiyorlardı; ama, biricik kızlarının kötülüğünü isterler mi hiç, diye düşünemiyordum. Üstelik evlenecek olduğum kişinin işi olmadığı gibi . ailesi arasında da sıcak bir bağ yoktu.

Ben hele bir evlenelim iş de olur, aş da olur, düşüncesiyle kendi kendimi avutuyordum. Sonunda kararımı verdim: “Ya o gençle evleneceğim, ya da bu evden kaçacağım.”

Evet, inadımda samimiydim. Nihayet sevdiğim gençle evlenmeme mani olan ailemi de cezalandırmış olacaktım. Nereye mi? Doğru sevdiğim gencin yanına. “Ben geldim. Seninle olmama artık hiçbir engel kalmadı.” dedim.

Bu davranışımı o da beklemiyordu. Şaşırdı. Ama madem bir kız kendi ayağı ile gelmiş, neden “Evet” demesin ki? Evet kendi ayağımla gittim ama nereye? İş olmadığı gibi ev de olmayınca, beni yazın tatile giden erkek arkadaşlarının bekar evine.

Ah kafam, ah! Hoca’m, lise yıllarımda dinlediğim sizin o güzel nasihatlerinizi can kulağı ile dinliyordum; ama aşk denen şey benim hafızamı sildi süpürdü. Hiç itibarımı, gençliğimi, gururumu, namusumu, düşünmeden kendi ayağımla gittim. Neyse... Baktı ki olmayacak, köylerine annesinin yanına gittik, şehirden köye; ama bir kere evden kaçmıştım. Bir erkeğin yanına kaçarken değil de annemin, babamın yanına geri dönmeyi gururuma yediremiyordum. Derken evde bir de görümcem vardı, onlara yük olmaya başladık. Huzursuzluk ve evde bize karşı isteksizlik başladı. Biz de annesinin yanından ayrılarak İstanbul’a babasının yanına gittik; ama onun yanında da ancak bir ay kalabildik. İnsan yükü, hiçbir şeye benzemiyor. Bu arada ailemin kiminle nereye kaçtığımdan ve ne durumda olduğumuzdan, her şeyden haberleri varmış. Kaçak geçen üç ayın sonunda nikâhımız kıyıldı; ama düğün, gelinlik hak getire. Ne altın, ne kına; ama yine de sevdiğim gençle olduğum için mutlu sayılırdım. Mutluyum, ama nerede kalacağız? Baba evinden de ayrılan bizler, birkaç aylığına yaz tatiline giden eşimin arkadaşının kaldığı bekar evinde kaldık. Bekar evinde yaşadığım rezillik paçadan akıyordu. Bir insanın anası-babası bakmazsa el kaç gün bakar ki. Yine ne varsa insanın kendi ailesinde var.

Babamlar, bizim rezilliğimize dayanamamışlar haber gönderdiler: “Gelsinler bize!” diye. Nihayet işportacılıkla ev geçindirmeye çalışan emekli babamın sayesinde sıcak bir yuvaya beş buçuk ay sonra kavuştuk. Bir hafta sonra da hemen evimizin yakınından bir ev tuttu babacığım. Evden ve komşulardan temin ettiği eski eşyalarla bize bir ev düzdü. Bu arada eşim de bir iş bularak çalışmaya başladı. Kısmen de olsa gidişatı düzelttik. Bir yıl sonra doğan çocuğumuz sayesinde aileler arasındaki gergin hava yumuşadı. İki aile arasında gidip gelmeler başladı; fakat mutluluğumuz eşimin annesi tarafından kiskanılmaya başlandı. Mutfakta “Oğlum, sen bunlara iç güveysi mi geldin? Ne derlerse yapıyorsun.” diye

konuşurken duydum. Annesinin bu tür fitleri dolayısıyla çok sevdiğim eşimle aram açıldı. Bize, onun ailesi değil, benim ailem sahip çıkmasına rağmen eşim bile ailemin bu iyiliğini görmezden gelmeye başladı. Sonunda ayrıldık. Şu anda annemlerde kızımınla beraber oturuyorum. Onu severken hiç böyle bir şeyin olabileceğini aklıma bile getirmedim. Meğer biz, karşı cinse duyduğumuz arzuyu aşk zannediyor, gerçek sevginin ne olduğunu bilmiyormuşuz. Okuldaki arkadaşlarımla ayarladığı, flört etmeye başladığım gençle evlilik maceramız böyle sonuçlandı. Yani arkadaş kurbanı olmuşum.

İnsanlar, en uzun süreyle annesini; en çok da eşlerini severlermiş; ama eşlerine olan sevgi bir gün nefrete dönüştüğü halde, annelere olan sevgi hiç bitmez, ömür boyu devam edermiş.

Sayın Hoca'm, benim bu kafasızlığım, benim gibi gençliğimi, namusunu, onurunu, kızlık gururunu düşünmeden elin kapısına giden ve gidecek olan kızlara ders olsun. Bu mektubumu diğer arkadaşlarıma da oku da benim yaptığımı yapmasınlar." (İsmi Mahfuz Bir Öğrencim)

Evet öğrencimin isteğini çalışırken her sene başı bir program dahilinde öğretim yılı başında okulumuza yeni gelen sınıflara okurdum. Bu vesile ile gençlere şunu hatırlatmak istiyorum. Bir baba ve annenin en büyük mutluluğu, kendi mutluluğu ve başarısı değildir. Çocuklarının mutluluğu ve başarısıdır. Görevim esnasında amirlerimden aldığım dosyamdaki takdir ve teşekkürlerin yanında 7. Cumhurbaşkanı dahil, Almanya – Ingolstadt Belediye Başkanı Peter Schnell'den kardeş okul ilişkileri dolayısıyla aldığım kültür nişanı ödülü elbette beni mutlu etti. Ama bana en büyük mutluluk oğlumun mutluluğu ve başarısı ile kızımı beyaz duvaklı- beyaz gelinlik içerisinde besmele ile kırmızı kuşağı üç defa çözüp bağladıktan sonra evimden bir kelebek gibi uçarken gidişi, bana kelimelerle ifade edemeyeceğim mutluluğu yaşattı.

Genç kızlar! Ne olur bir kız babası olarak benim yaşadığım mutluluğu sizler de babanıza yaşatın da sonunda ne sizler, ne de ebeveynleriniz göz yaşları dökmesin.

Not: 1-İçinde bulunduğumuz hafta BİYODİZEL çalışmalarıyla bilinen CBÜ öğretim üyesi kimya profesörü Prof. Dr. Sayın Yüksel Abalı hocamızla lisemizin eski öğrencilerinden Yunusemre Belediye Başkanı Sayın Semih Balaban beyi makamında ziyaret ederek çalışmalarını ilgili bilgi aldık. Bu arada Sayın hocamızın bitkisel yağlardan BİYODİZEL üretimi için hazırladığı projesini başkanımızla paylaştı. Başkanımız projeye büyük bir ilgi duyarak hemen uygulamaya koyabileceğini belirterek onay verdi. Arabın derdi kırmızı pabuçmuş.

Ben de kurucusu olduğum MABEM dershanesinin bir alt şubesi olan YEGEM dershanesinin bir şubesini de Muradiye'ye açmasıyla eğitime verdiği destekten dolayı eğitimci başkanımıza memnuniyetimi ifade ettim. Yođun işleri arasında bizi makamında ağırlayan sayın başkanımıza teşekkür ettikten sonra, Manisa Özel Hedef dershanesinde beraber çalıştığımız sıcak, samimi, temsil kabiliyeti ile oturduğu koltuğu dolduran, beşeri münasebetleri ve güleç simasıyla insanın gönlünü ferahlatan Yunusemre Belediyesi Kültür Müdürü sayın Seydi Ali Özmen beyi de makamında ziyaret ederek başarı dilekelerimizi sunduk. Gerek Başkanımıza, gerekse müdürümüze yoğun işleri arasında gösterdikleri nezaketlerinden dolayı teşekkürlerimizi sunar, başarılı çalışmalarının devamını dileriz.

2- Kısmet olursa: Seminerlerim dolayısıyla 23 Aralık Pazartesi günü saat 10.00 da Çekmeköy Şehit Halis Ömer AİH Lisesi, Saat 13.00 de Çekmeköy Mimar Sinan İHO Okulu, 24 Aralık saat : 10.00 da Çekmeköy AİH Lisesi, 25 Aralık Maltepe Kapalı Cezaevi, 26 Aralık saat 10.00 Pendik Telekom A. Lisesi, 27 Aralık saat 10.00 da Maltepe Mesleki ve Teknik A. Liseleriyle beraber olacağım. Seminerlerime vesile olan Din Eğitimi Genel Müdürlüğü Daire Başkanı Sayın Mustafa Yıldız bey ile İl Milli Eğitim Müd. Yardımcısı Ali İhsan beye, ilçe Milli Eğitim Müdürleri Sayın Hale Bağçe Özbaş hanımefendiyle Sayın Ertan Saygın beye ve okullarına davet eden okul müdürü meslektaşlarıma çok teşekkür ediyorum.